

اسالیب ادبی در آیات واجد واژه «الارض» در قرآن کریم با عنایت به مبانی زمین‌شناسی تاریخی و زیست دیرینه‌شناسی

عبدالحسین کنگازیان^۱ اکرم السادات میرممتأز^۲ امین رضابی صدر^۳

۱- استادیار گروه زمین‌شناسی، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوارسگان)

۲- مریم گروه زبان و ادبیات عرب، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد فلاورجان

۳- دانش آموخته گروه زبان و ادبیات عرب، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد فلاورجان

(نویسنده مسئول: kangazian@khusf.ac.ir)

چکیده

خداآوند متعال کتاب آسمانی خود را بر حضرت رسول (ص) جهت هدایت و سعادتمندی انسان‌ها نازل فرمود. خداوند متعال برای نیل به این مقصود آیات هدایتگر را گاه با بیان ذکر رخدادهای تاریخی، گاه با بیان موضوعات علمی، یا با ذکر احکام دینی، گاه با ذکر داستان انبیاء و اقوام گذشته و یا در قالب‌های دیگر بیان می‌نماید. یکی از قالب‌هایی که خداوند به منظور تربیت و هدایت انسان در کتاب آسمانی آورده، مفاهیم زمین‌شناسی تاریخی و زیست دیرینه‌شناسی است در این تحقیق برای نیل به این هدف ابتدا آیات واجد واژه «الارض» که دارای مفاهیم زمین‌شناسی تاریخی و دیرینه زیست‌شناسی بودند از قرآن کریم استخراج گردیده و با استفاده از ترجمه استاد فولادوند ترجمه شده است سپس بر اساس تفاسیر معتبر و مقالات علمی، مصاديق علمی آیات موردن بررسی قرار گرفت و با استفاده از تفاسیر و کتب بلاغی اسالیب ادبی مرتبط با آیات استخراج گردید. یافته‌های این تحقیق حاکی از آن است که در قرآن کریم برای تبیین آیات مرتبط با موضوع زمین‌شناسی تاریخی و زیست دیرینه‌شناسی از واژگان و عبارات متعددی نظیر "خلق"، "بدیع"، "فاطر"، "دخان"، "فی سته ایام"، "انزل من السماء ماءا فاخراج به من الثمرات رزقا" و "ذر أکم".... و از اسالیب ادبی نظیر تشبيه بلیغ، مقابله، تأکید، بیان عظمت، حال و استفاده شده است. موضوعات زمین‌شناسی تاریخی اشاره شده عبارتند از: خلقت و تکامل تدریجی زمین، خلقت آسمان و تکامل تدریجی آن (۱۴ آیه) و نحوه شکل‌گیری زمین و کرات آسمانی. همچنین در آیات مورد بررسی به زیست دیرینه شناسی نیز در موضوع خلقت تدریجی موجودات زنده و انسان اشاره شده است. نتایج حاصل از بررسی یافته‌ها نشان می‌دهد که استفاده از اسلوب "کنایه" برای عینی کردن نحوه خلقت، استفاده از "استعاره" برای تصویرپردازی بهتر پیدا یاش کرده است. نتایج حاصل از "کنایه" برای عظمت" برای تبیین این پدیده (خلقت زمین و خالق آن) و "صفت استمرا" برای نشان دادن تدریجی بودن خلقت زمین می‌باشد. تنها اسلوبی که در تبیین موضوع زیست دیرینه‌شناسی بکار گرفته شده، اسلوب حال است. با توجه به کاربرد این اسلوب شاید بتوان نتیجه گرفت که کیفیت و چگونگی پیدا یاش موجودات زنده و انسان توسط این اسلوب بیان شده است.

واژگان کلیدی: قرآن کریم، زمین‌شناسی تاریخی، زیست دیرینه‌شناسی، اسلوب ادبی

مقدمه

است، تربیت انسان و هدایت او به سوی فلاح و رستگاری است. خداوند حکیم در این کتاب، که معجزه جاودانی است، از روش‌ها، فنون و علوم مختلفی سخن به میان آورده که بشر می‌تواند با فهم آنها از کلام الهی بهره گیرد. این علوم علاوه بر علوم ادبی عربی، علوم دیگر را نیز شامل

قرآن کریم آخرین و جامع‌ترین کتاب آسمانی است که برای هدایت انسان‌ها و رستگاری بشر از سوی خداوند حکیم به واسطه نسی اکرم (ص) نازل شده است. بنابراین هدف اصلی قرآن کریم که همان هدف اصلی خلقت انسان و نظام هستی

تفسران می‌توانند آنان را در فهم و تفسیر این آیات یاری نماید. این ایده را رضایی اصفهانی (۱۳۸۸) نیز در مورد همه علوم طبیعی مطرح شده در قرآن کریم پذیرفته و سرخط‌هایی از آن را در تفاسیر شیعی عنوان نموده است. ندایی (۱۳۹۳) نیز با بررسی ارتباط این گونه آیات با پدیده‌های جهان آفرینش بویژه علم زمین‌شناسی شیوه تفسیر علمی را برای فهم بهتر آیات قرآن پیشنهاد می‌دهد. آقازینی (۱۳۷۶) نیز با همین دیدگاه مصاديق اشتلاق قاره‌ها را در قرآن کریم مورد پی‌جویی قرار داد. مسلم است که کلید فهم موضوعات علمی مطرح شده در قرآن کریم استفاده از ادبیات عرب است. با توجه به مطالب ذکر شده این تحقیق سعی دارد با واکاوی اسالیب ادبی آیات واحد واژه‌الأرض و مصاديق زمین‌شناسی تاریخی و زیست چینه‌نگاری، ارتباط بین اسالیب بکار گرفته شده را با مصاديق ذکر شده به دست آورد. نتیجه این پژوهش می‌تواند فهم و درک بهتری از کلام الهی در این آیات را برای مفسران ایجاد نماید و زمینه را برای حصول به هدف اصلی قرآن کریم یعنی هدایت فراهم آورد. در این پژوهش ابتدا آیات واحد واژه «الأرض» با استفاده از نرم‌افزار جامع تفسیر نور ۲ استخراج گردید و براساس تقسیم‌بندی کنگازیان و همکاران (۱۹۹۳) از بین آنها آیات دارای مصاديق زمین‌شناسی تاریخی و زیست دیرینه‌شناسی‌ای و با استفاده از ترجمه فولادوند ترجمه گردید. سپس با استفاده از کتب لغوی معتبر نظری: این منظور (۱۴۱۴)، قرشی بنایی (۱۴۱۲)، مصطفوی (۱۳۸۵)، راغب اصفهانی (۱۴۱۲) و ازگان هر آیه مورد بررسی قرار گرفت. آنگاه تفسیر این آیات با استفاده از تفاسیر معتبر نظری طبرسی (۱۴۱۲) طباطبائی (۱۳۸۴)، مکارم شیرازی (۱۳۸۰)، طیب (۱۳۸۶) مورد دقت قرار گرفت. اسالیب ادبی هرکدام از

می‌شود. برخی از این علوم مانند علم تاریخ، علم حقوق و علم روانشناسی علومی هستند که بشر به فهم آنها زودتر نایل گردیده و از آنها در فهم بهتر قرآن بهره جسته است. مسلمًا هدف خداوند از بیان قصص تاریخی یا تعیین مسائل حقوقی آموزش علم تاریخ با علم حقوق نبوده، بلکه این‌ها بهمنظور هدایت و راهنمایی انسان در قرآن کریم مورد اشاره قرار گرفته‌اند. با پیشرفت علوم و واکاوی‌های جدید، اشارات آشکار و نهانی از علوم دیگر در قرآن کریم معرفی گردیده است. از جمله مهمترین این علوم- که آیات زیادی در قرآن به آن اشاره دارد- علوم زمین- و گرایش‌های مختلف آن- خداوند به علوم زمین- و گرایش‌های مختلف آن- در کلام خود همان حکمتی را دارد که بیان علوم دیگر دارد. در این میان اشارات خداوند به خلق‌جهان، زمین، انسان و موجودات دیگر (که در زمین‌شناسی از آن به عنوان زمین‌شناسی تاریخی و زیست دیرینه‌شناسی یاد می‌شود) جایگاه مشهودی دارد که چنانچه بیان شد این اشارات نیز بهمنظور هدایت انسان ذکر شده است. بنابراین یکی از مهمترین وظایف مومنین تلاش برای درک بهتر این آیات می‌باشد. با توجه به موارد ذکر شده محققین زیادی به تحقیق در مورد مسائل علمی از جمله مسائل زمین‌شناسی قرآن پرداخته‌اند به عنوان مثال شعاعی (۱۳۹۸) به تبیین اوصاف زمین (مهد، کفات، قرار، فراش، ذلول، ذات الصدع، بسط و سطح، دحو و طحو و مدد، ویژگی‌ها (جادبه، حرکت و کرویت) و نیز کوه‌ها، در قرآن کریم پرداخته و میزان تطبیق آن با علم زمین‌شناسی را مورد بررسی قرار داده است. کنگازیان و همکاران (۱۳۹۳) با رویکرد تبیین اشارات زمین‌شناسی در قرآن، آیات واحد واژه ارض را بررسی کرده و مصاديق زمین‌شناسی آن آیات را بر مبنای مفاهیم زمین‌شناسی معرفی نموده‌اند. بهنظر آنان شناساندن این مفاهیم به

تحقيق، تعداد ۲۷ آیه از آيات واجد واژه «الارض» در ارتباط با موضوع زمین‌شناسی تاریخی و زیست دیرینه‌شناسی می‌باشد. فهرست این آیات در جدول ۱ ارائه شده است. در این جدول علاوه بر فهرست آیات، اسالیب ادبی به کار رفته در هر کدام بر مبنای تفاسیر و کتب بلاغی معتبر معرفی شده است.

این آیه‌ها با استفاده از منابعی نظیر تفتازانی (۱۴۱۱)، عرفان (۱۳۸۳) استخراج گردید و درنهایت ارتباط بین مصاديق زیست دیرینه‌شناسی با لغات و اسالیب بدستآمده در هر آیه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها

با توجه به بررسی به عمل آمده توسط بهرامی و همکاران (۱۳۹۳) و بررسی به عمل آمده در این

جدول ۱- فهرست آیات واجد واژه «الارض» مرتبط با علم زمین‌شناسی تاریخی و اسالیب مربوطه

نام و شماره سوره	شماره آیه	عنوان اسالیب شناسائی شده در آیه
القره	۲۲	تأکید در نهی، مقابله، تشبيه بلغ
البقره	۱۱۷	ماکافه (تاكيد)، إستعاره تمثيليه، ترتيب عقلي
البقره	۱۶۴	بدل إشتمال، لام تأكيد، مساوات
التوبه	۳۶	حال، ظلمت و تأكيد، نهي خاص بعد از نهي عام، مبالغه
هود	۷	نون تأكيد، تشبيه بلغ، كنايه
يوسف	۱۰۱	من تعبيضيه
الرعد	۳	تأكيد، جملة و صفيه
ابراهيم	۱۰	إستفهام إنكارى، أدات حصر
ابراهيم	۳۲	من جنسىت من تعبيضيه، حال
الحجر	۱۹	كنايه، مجاز، من تعبيضيه
الحج	۵	طبق، إئتلاف طباق و تكافؤ، حال
المؤمنون	۷۹	-
الفرقان	۵۹	إستعاره مكنية، كنايه، حال
النمل	۶۱	إستفهام إنكارى
فاطر	۱	زيادت، حال، كنايه، إستعاره، مجاز، صفت إستمراري
الزمر	۴۶	منادي، إتجاه
فصلات	۱۱	مجاز عقلى، تشبيه بلغ صوري، حال، إستعاره مكنية، طباق
الشورى	۱۱	مبالغه در نفي به طريق كنايه، تأكيد، جملة حاليه
ق	۷	-
الذاريات	۴۸	مدح
الرحمن	۱۰	-
الجديد	۴	كنايه، معيت مجازى
الملك	۲۴	-
نوح	۱۹	تشبيه
النبا	۶	إستفهام إنكارى، سجع مطرف، تشبيه
النارعات	۳۰	إشتغال
عبس	۲۶	استناد مجازى، تأكيد

چنانچه در این جدول مشاهده می‌شود اسالیب ادبی، تأكيد (۸ آیه)، تشبيه؛ كنايه، حال و بيشترین فراوانی را به خود اختصاص داده است و استعاره (هر کدام ۵ آیه)، من تعبيضيه، مجاز،

مطرف و اشتغال در مجموعه آیات هر کدام یک بار به کار رفته است. جدول ۲ مصاديق مربوط به زمین‌شناسی تاریخی و زیست دیرینه‌شناسی در آیات مورد مطالعه را نشان داده است.

جدول ۲- فهرست آیات مرتبط با زمین‌شناسی تاریخی به همراه عبارات و موضوعات زمین‌شناسی تاریخی هر آیه

سورة/آیه	عبارات آیه	مصاديق زمین‌شناسی تاریخی
۲۲/۲ البقره	عبارت جَلَّ لَكُمُ الْأَرْضُ فِرَاشًا و عبارات وَنَزَّلَ مِنِ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ السَّمَاءَ رِقْقًا لَكُمْ اشاره به تکامل تدریجي کره زمین قبل از خلقت انسان و عبارت وَالسَّمَاءَ يَنَاءُ بَهُ به خلقت و تکامل آسمان اشاره دارد.	خلقت و تکامل تدریجي زمین - خلقت آسمان
۱۱۷/۲ البقرة	عبارت بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اشاره به خلقت آسمان و زمین دارد.	خلقت و تکامل تدریجي زمین خلقت آسمان
۱۶۴/۲ البقرة	کل آیه به خلقت آسمان و زمین و عوامل و فرآيندهای موجود در جو و دریا های زمین اشاره دارد.	خلقت و تکامل تدریجي زمین خلقت آسمان
۳۶/۹ التوبه	عبارت خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ اشاره به خلقت آسمان و زمین دارد.	خلقت و تکامل تدریجي زمین خلقت آسمان
۷/۱۱ هود	عبارت خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَيَّةٍ أَيَّامٍ به خلقت تدریجي آسمان و زمین و تعداد مراحل آن و عبارت وَكَانَ عِرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ به شکل گیری کرات و زمین ابتدایی به شکل مایع اشاره دارد.	خلقت و تکامل تدریجي زمین خلقت آسمان
۱۰۱/۱۲ یوسف	عبارت فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اشاره به خلقت آسمان و زمین دارد.	خلقت و تکامل تدریجي زمین خلقت آسمان
۳/۱۳ الرعد	کل آیه به تکامل تدریجي کره زمین اشاره دارد.	تکامل تدریجي زمین
۱۰/۱۴ ابراهیم	عبارت فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ به خلقت آسمان و زمین اشاره دارد	خلقت زمین خلقت آسمان
۳۲/۱۴ ابراهیم	کل آیه به خلقت آسمان و زمین و تکامل تدریجي آن اشاره دارد	خلقت و تکامل تدریجي زمین خلقت آسمان
۱۹/۱۵ الحجر	کل آیه به تکامل تدریجي زمین اشاره دارد.	تکامل تدریجي زمین
۵/۲۲ الحج	عبارات خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ..... يَرُدُ إِلَيْ أَرْذلِ الْعُمُرِ اشاره به تدریجي پیدایار شدن موجودات و خلفت انسان و عبارت أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ أَهْتَزَتْ..... به تکامل تدریجي کره زمین اشاره دارد.	خلقت تدریجي موجودات زنده و انسان تکامل تدریجي زمین
۷۹/۲۳ المؤمنون	عبارت ذَرْ أَكْمُمِ الْأَرْضِ اشاره به خلقت انسان دارد	خلقت انسان
۵۹/۲۵ الفرقان	عبارات خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سَيَّةٍ أَيَّامٍ به خلقت تدریجي آسمان و زمین اشاره دارد.	خلقت و تکامل تدریجي زمین خلقت و تکامل تدریجي آسمان
۶۱/۲۷ النمل	عبارات جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا و جَعَلَ خَلَالَهَا آنَهَارًا و جَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِرًا به تکامل تدریجي زمین و امداده شدن آن برای زیست انسان اشاره دارد	تکامل تدریجي زمین
۱/۳۵ فاطر	عبارت فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اشاره به خلقت آسمان و زمین دارد.	خلقت و تکامل تدریجي زمین خلقت آسمان
۴۶/۳۹ الزمر	عبارت فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اشاره به خلقت آسمان و زمین دارد.	خلقت و تکامل تدریجي زمین خلقت آسمان

<p>خلت آسمان و تکامل تدریجی آن نحوه شکل گیری زمین و کرات</p> <p>خلت و تکامل تدریجی زمین خلت آسمان</p> <p>خلت انسان</p> <p>تکامل تدریجی زمین</p> <p>تکامل تدریجی زمین</p> <p>تکامل تدریجی زمین</p> <p>خلت و تکامل تدریجی زمین خلت آسمان</p> <p>خلت انسان</p> <p>تکامل تدریجی زمین</p> <p>تکامل تدریجی زمین</p> <p>تکامل تدریجی زمین</p> <p>تکامل تدریجی زمین</p>	<p>عبارات استوایی إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلَلَّهُ أَعْلَمُ إِنِّي طُوعًا وَكُرْهًا احتمالاً اشاره به نحوه شکل گیری آسمان و زمین اشاره دارد.</p> <p>عبارة فاطر السموات والأرض اشاره به خلت آسمان و زمین دارد.</p> <p>کل آیه به تکامل تدریجی زمین و آماده شدن آن برای زیست انسان اشاره دارد.</p> <p>عبارت والأرض فَرَسَّاها احتمالاً اشاره به تکامل تدریجی زمین دارد.</p> <p>کل آیه به تکامل تدریجی زمین و آماده شدن آن برای زیست انسان اشاره دارد.</p> <p>کل آیه به خلت و تکامل تدریجی آسمان و زمین و آماده شدن آن برای زیست انسان اشاره دارد.</p> <p>کل آیه به خلت انسان دارد.</p> <p>کل آیه به تکامل تدریجی زمین و آماده شدن آن برای زیست انسان اشاره دارد.</p> <p>کل آیه به تکامل تدریجی زمین و آماده شدن آن برای زیست انسان اشاره دارد.</p> <p>کل آیه به تکامل تدریجی زمین و آماده شدن آن برای زیست انسان اشاره دارد.</p> <p>کل آیه به تکامل تدریجی زمین و آماده شدن آن برای زیست انسان اشاره دارد.</p>
فصلت ۱۱/۴۱	الشوری ۱۱/۴۲
۷/۵۰	ق ۴۸/۵۱
الذاريات ۱۰/۵۵	الرحمن ۴/۵۷
الحديد ۲۴/۶۷	الملك ۱۹/۷۱
نوح ۶/۷۸	النَّبَأ ۳۰/۷۹
النازعات ۲۶/۸۰	عبس ۲۶/۸۰

تکامل تدریجی زمین "از اسالیب ادبی "مقابله، تشبيه بلیغ، تأکید، کنایه، بیان عظمت، مجاز، استعاره، صفت استمراری، سجع مطرّف، اشتغال و استناد مجازی" استفاده شده است. در برخی از آیات مربوط به این موضوع ابتدا به پیدایش زمین و جهان با کلمات "فاطر"، "خلق"، "بدیع" و چند مرحله‌ای بودن این پیدایش با عبارات "فی ستة أيام" اشاره شده است. در بیان این قسمت از مراحل پیدایش و خلت زمین خالق متعال از اسالیب "کنایه"، "استعاره"، "بیان عظمت" و "صفت استمراری" استفاده فرموده است.

چنانچه در این جدول مشاهده می‌شود مصاديق زمین‌شناسی تاریخی و زیست دیرینه‌شناسی اشاره شده به ترتیب فراوانی عبارتند از: خلت و تکامل تدریجی زمین (۱۸ آیه)، خلت آسمان و تکامل تدریجی آن (۱۴ آیه) خلت تدریجی موجودات زنده و انسان (۳ آیه) نحوه شکل گیری زمین و کرات آسمانی (۲ آیه).

بحث و نتیجه‌گیری

جدول ۳ ارتباط بین مصاديق ذکر شده و اسالیب ادبی را بیان می‌نماید. چنانچه از این جدول به دست می‌آید در آیات واجد مصاديق "خلقت و

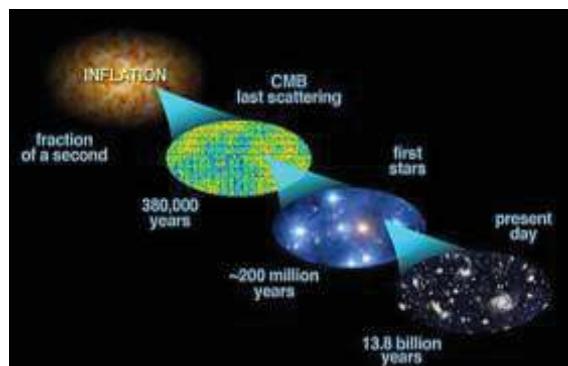
جدول ۳- ارتباط مفاهیم زمین‌شناسی تاریخی و زیست دیرینه‌شناسی با اسالیب ادبی

اسالیب ادبی	موضوع زمین‌شناسی تاریخی
مقابله، تشبيه بلیغ، تأکید، کنایه، بیان عظمت، مجاز، استعاره، صفت استمراری، سجع مطرّف، اشتغال	خلقت و تکامل تدریجی زمین
مقابله، تشبيه بلیغ، مساوات، کنایه، بیان عظمت، استعاره مکنیه، صفت استمراری	خلقت و تکامل تدریجی آسمان
کنایه، تشبيه بلیغ، استعاره مکنیه	نحوه شکل گیری زمین و کرات آسمانی
حال	خلقت تدریجی موجودات زنده و انسان

شاید استفاده از "کنایه" برای عینی کردن نحوه خلت، استفاده از "استعاره" برای تصویرپردازی تدریجی بون خلت زمین باشد (شکل ۲). در

صدق "خلقت آسمان و تکامل تدریجی آن" با اسالیب ادبی "مقابله"، "تشبیه بلیغ"، "مساوات"، "کنایه"، "بیان عظمت"، "استعاره مکنیه"، "مجاز" و "صفت استمراری" بیان شده است. این اسالیب با اسالیب بکار رفته در موضوع خلقت و تکامل تدریجی زمین مشابه می‌باشد، بنابراین می‌توان دلایلی را که برای استفاده این اسالیب برای بیان این موضوع اشاره شد برای بیان دلایل استفاده از آنها در تبیین موضوع خلقت آسمان و تکامل تدریجی آن نیز استفاده نمود. چنانچه در جدول ۳ ملاحظه می‌شود اسالیب به کار گرفته شده در تبیین موضوع «نحوه شکل‌گیری زمین و کرات آسمانی» عبارتند از: «کنایه»، «تشبیه بلیغ» و «استعاره مکنیه».

ادامه در برخی از آیات دیگر مرتبط با موضوع به تکامل تدریجی زمین با عباراتی نظیر "انزل من السماء ماء فاخراج به من الشمرات رزقا"، "أبنتنا فيها من كل شيء موزون" و عبارات دیگر اشاره شده است. در تبیین این مراحل علاوه بر استفاده از اسالیبی که به زیباسازی کلام کمک کرده است مانند "مقابله"، "سجع مطرّف" و "اسناد مجازی" از اسالیب "تشبیه" و "مجاز" برای پردهبرداری از نحوه تکامل زمین و وادارنمودن شنونده به تفکر و درک عمیق تر موضوع استفاده و موجب تقویت معنای کلام شده است. با اسالیب "اشغال" و "تاكيد" نیز بر چنین نحوه خلقتنی (تدریجی بودن و مرحله ای بودن) اشاره شده است. براساس اطلاعات مندرج در جدول ۳ و یافته‌های این پژوهش آیات واجد

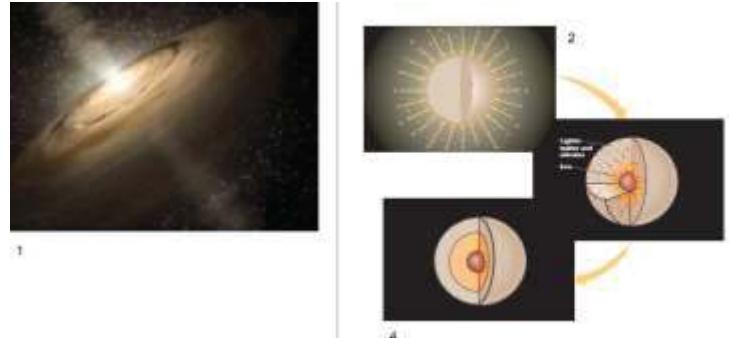
شكل ۱- شکل شماتیک از مراحل کلی خلقت جهان. اعداد نشان‌دهنده طول هر مرحله است (اقتباس از سایت مرکزی زمین گذشته، ۱۳۹۹).

به صورت متراکم و گازی شکل (دود) ستارگان و کهکشان‌ها بوجود آمده‌اند (شکل ۱). نهایتاً در انفجاری که در انتهای سیر تکاملی ستارگان رخداده غبار حاصل شده و از آنها (دود) کرات آسمانی در منظومه‌ها شکل گرفته است (شکل ۲-۱). برای توضیح مرحله اخیر از اسلوب "استعاره" و "تشبیه بلیغ" و واژه "دخان" در آیه

بر طبق نظریه "بیگ‌بنگ" یا "مهبانگ" که درمورد چگونگی خلقت جهان شامل کرات آسمانی و زمین است تشکیل جهان پس از انفجار عظیم و تبدیل انرژی حاصل از این انفجار به ذرات اولیه مادی (الکترون پروتون و ...) شروع شده است. سپس با شکل‌گیری عناصر ساده نظیر هیدروژن و هلیوم، از این ذرات اولیه و تجمع آنها

از عبارت "استوی الی السماء ..." و از اسلوب کنایه استفاده شده است (رک، طیب، ۱۳۸۶، ج ۱۱، ص ۴۱۶ و طباطبائی، ۱۳۸۴، ج ۱۷، ص ۵۵۳).

مرتبط استفاده شده است. از طرف دیگر برای توضیح شکل‌گیری زمین و کرات آسمان به صورت تدریجی و مرحله‌ای، درآیات موردنظر

شکل ۲- شکل گیری تدریجی کره زمین: ۱- تشکیل ابتدایی منظومه شمسی خورشید در میانه منظومه و غبار بقیه کرات در اطراف آن در گردش هستند. ۲- کره زمین به صورت مذاب و یکدست شکل گرفته است. ۳- عناصر سنگین (مثل آهن) به داخل توده مذاب کره زمین جذب می‌شوند ۴- این جابجایی باعث ایجاد لایه‌های درونی زمین در حین سرد شدن آن شده است (اقتباس از (Garrison 2010).

سلولی‌ها، "مضفه مخلقة و غير مخلقة" را به پیدایش مهره‌داران و بی‌مهرگان، "يُقرَّ" را به پیدایش پستانداران و نهایتاً "نخرجكم طفلاً" را به پیدایش انسان قرینه نمود. (الله أعلم بالصواب). همچنین در آیات دیگر مربوط به این موضوع انتشار و گسترش جنس انسان بر روی زمین را با واژه "ذرآكم" توصیف فرموده و زندگی و انتشار نسل وی را وابسته به زمین دانسته است (رک، مکارم‌شیرازی، ۱۳۸۰، ج ۳، ص ۲۶۲ و مصطفوی، ۱۳۶۸، ج ۳، ص ۲۸۳). البته در رابطه با موضوع انتشار نسل انسان اسلوب ادبی خاصی در آیات استفاده نشده است.

نتیجه‌گیری

- از مجموع آیات واحد واژه «الارض» ۲۷ آیه مرتبط با موضوع «زمین‌شناسی تاریخی» است.
- اسالیب ادبی به کار رفته در آیات مرتبط با

با عنایت به جدول ۳ می‌توان دریافت که تنها اسلوب به کار گرفته شده برای بیان "خلقت تدریجی موجودات زنده و انسان" اسلوب "حال" می‌باشد. در بیان این موضوع یعنی خلقت تدریجی موجودات زنده تفاوت نظراتی بین مفسرین و دانشمندان اسلامی وجود دارد، برخی از آنان (به عنوان مثال، مشکینی) معتقدند که برخی از آیات قرآن خلقت تدریجی موجودات و درنهایت انسان را تصویرپردازی می‌کند. اما تنها اسلوبی که در این سه آیه می‌توان یافت، اسلوب حال است که با توجه به کاربرد این اسلوب شاید بتوان نتیجه گرفت که آیه مذکور (الحج/۵) به کیفیت و چگونگی پیدایش موجودات زنده و انسان اشاره نموده است یعنی می‌توان مطابق با معانی "نطفه" را اشاره به ایجاد تک‌سلولی‌ها بر روی زمین، سپس "علقه" را به ایجاد چند

ماءاً فأخرج به من التمرات رزقاً و "أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلّ شَيْءٍ موزون" استفاده شده است. در آیات واجد موضوع «خلقت آسمان و تکامل تدریجی آن» از اسالیب ادبی، مقابله، تشبيه بلیغ، مساوات، کنایه، بیان عظمت، استعاره مکنیه، مجاز و صفت استمراری استفاده شده است. در تبیین آیات واجد موضوع "نحوه شکل‌گیری زمین و کرات آسمانی" از اسالیب ادبی: کنایه، تشبيه بلیغ و استعاره مکنیه استفاده شده است. برای بیان نحوه شکل‌گیری کرات آسمانی از واژه «دُخَان» استفاده شده است. از عبارت «استوی الى السماء...» برای تبیین شکل‌گیری زمین و کرات آسمانی به صورت تدریجی و مرحله‌ای بودن استفاده شده است. شاید بتوان از واژه «نُطفة» به ایجاد تک سلوی‌ها بر روی زمین، از واژه «عقله» به ایجاد چند سلوی‌ها از عبارت «مضغة مخلفة و غير مخلفة» به خلقت مهره داران و بی مهرگان، از عبارت «نقر» به پیدایش پستانداران و از عبارت «نخر حکم طفلاً» به پیدایش انسان اشاره نمود. با عبارت «ذرأكم» می‌توان به انتشار و گسترش جنس انسان بر روی زمین اشاره کرد.

موضوع «زمین‌شناسی تاریخی» به ترتیب فراوانی عبارتند از: تأکید، تشبيه، کنایه، حال، استعاره، طباق، من تعییضیه، مجاز، استفهام انکاری، ترتیب عقلی، بدل اشتغال، مساوات، مقابله، نهی خاص بعد از عام، مبالغه، جمله وصفیه، ادات حصر، من جنسیت، ائتلاف طباق و تکافو، زیادت، صفت استمراری، منادی، التجاء مدرج، معیت مجازی، سجع مُطرف و اشتغال. - موضوعات مرتبط با علم زمین‌شناسی تاریخی در این مجموعه آیات عبارتند از «خلقت و تکامل تدریجی زمین»، «خلقت آسمان و تکامل تدریجی»، «خلقت تدریجی موجودات زنده و انسان» و «نحوه شکل‌گیری زمین و کرات آسمانی». در آیات واجد موضوع «خلقت و تکامل تدریجی زمین» از اسالیب ادبی مقابله، تشبيه بلیغ، تأکید، بیان عظمت، مجاز، استعاره، صفت استمراری، سجع مُطرف، اشتغال و اسناد مجازی استفاده شده است. در تبیین موضوع پیدایش زمین و جهان از واژگان «فاطر»، «خلق»، «بدیع»، استفاده شده است. در تبیین موضوع چند مرحله‌ای بودن پیدایش به عبارت «فی سنہ ایام» اشاره شده است. در تصویرپردازی تکامل تدریجی زمین از عباراتی نظیر «ازل من السماء

منابع

۱. قرآن کریم
۲. آقا زینی، سیامک (۱۳۷۶): «قرآن و اشتراق قاره‌ها»، فصلنامه بینات، دوره ۴، شماره ۱۳، صص ۹۳-۸۰
۳. ابن منظور، محمد بن مکرم (۱۴۱۴ ه.ق) «لسان العرب»، بیروت: دار صادر
۴. التفتازانی، سعد الدین (۱۴۱۱ ه.ق): «مختصر المعانی»، قم: دارالفکر
۵. راغب اصفهانی، حسین بن محمد (۱۴۱۲ ه.ق): «المفردات فی غریب القرآن»، دمشق: دارالعلم- الدارالشامیه
۶. رضایی اصفهانی، محمد علی (۱۳۸۸): «تفسیر علمی قرآن از دیدگاه مفسران شیعه»، شیعه‌شناسی، سال هفتم؛ شماره ۱۸۴-۲۶، صص ۱۶۷-۱۸۴
۷. شجاعی، علی اصغر (۱۳۹۸): «جلوه‌های زمین‌شناسی در قرآن کریم»، قم: بوستان کتاب
۸. طیب، عبدالحسین (۱۳۸۶): «طیب البیان فی تفسیر القرآن»، تهران: نشر اسلام
۹. عرفان، حسن (۱۳۸۳): «ترجمه و شرح جواهر البلاعه»، قم: نشر بلاغت
۱۰. قرشی بنابی، علی اکبر (۱۴۱۲ ه.ق): «قاموس قرآن»، تهران: دارالکتب الاسلامیه

۱۱. کنگازیان، عبدالحسین، میرممتاز اکرم السادات، بهرامی سارا، نورگسترن، اعظم، (۱۳۹۳): «کاربرد زمین‌شناسی در تفسیر قرآن کریم»، فصلنامه مطالعات قرآنی، سال پنجم، شماره ۱۹، صص ۶۱-۷۳.
۱۲. مشکینی، علی (بی‌تا): «تکامل در قرآن»، حسین نژاد، ق، تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
۱۳. مصطفوی، حسن (۱۳۸۵): «التحقيق في الكلمات القرآن الكريمة»، تهران: مركز نشر آثار علامه مصطفوی
۱۴. مکارم شیرازی، ناصر (۱۳۸۰): «تفسیر نمونه»، تهران: دارالكتب الإسلامية
۱۵. ندایی مریم، جلالی مصطفی (۱۳۹۳): «کارکردهای پژوهش‌های قرآنی در علم زمین‌شناسی» شیراز: همایش ملی زمین‌شناسی و اکتشاف منابع، <https://civilica.com/doc/374070>
16. Garrison, T. (2010): "Oceanography", Canada: Books/Cengage Learning
۱۷. سایت مرکزی، زمین گذشته (۱۳۹۹): «بیگ بنگ»، قابل دسترسی در سایت http://www.earlyearthcentral.com/big_bang_page.html
18. http://www.earlyearthcentral.com/big_bang_page.html